

Η παραβατικότητα στον Παράδεισο

✘ Ποιες είναι οι προσδοκίες σας για οτιδήποτε ακολουθεί την επίγεια ζωή σας; Το έχετε σκεφτεί; Πιστεύω ότι πολλοί θα μπουν στον πειρασμό να αναφέρουν ότι θα έδιναν τα πάντα για μια θέση στον Παράδεισο! Ναι, αυτόν τον ακριβοθώρητο τόπο, τον οποίον έχουμε ακούσει πολλές φορές, μέσα από, χριστιανικές και μη, διηγήσεις να περιγράφουν ως ένα μέρος κατάφυτο, με μόνιμη καλοκαιρία, με πολύ φως, με ζουμερούς καρπούς, και με παντοτινή ευτυχία. Και κάποιοι μάλιστα ρυθμίζουν όλη τους την επίγεια ζωή (επίγεια ζωή, τι πλεονασμός!!!) με βάση τους κανόνες ενός παιχνιδιού το οποίο έχει ως έπαθλο μια πολυτελή σουίτα στο καταπληκτικό αυτό μέρος. Κάποιοι άλλοι βέβαια (ανάμεσα τους κι εγώ) αποστρέφονται αυτήν την ιδέα, συμμεριζόμενοι πλήρως τη γνώμη ότι:

- Κόλαση μάλλον θα είναι να πρέπει να περάσεις την αιωνιότητα σε έναν Παράδεισο μαζί με εκείνους που είναι σίγουροι πως θα πάνε εκεί!

Μια μικρή απορία...

Ένα πρώτο ερώτημα που έχω να θέσω προς όλους τους επίδοξους ελληνορθόδοξους κατακτητές του Παραδείσου είναι το εξής. Με εξαίρεση τον καιρό, τον οποίον δεν μπορούν να ελέγξουν, για ποιον ακριβώς λόγο αποστρέφονται τόσο πολύ δύο βασικές έννοιες, τις οποίες παλεύουν να αποκτήσουν μετά θάνατον;

Το ΦΩΣ

Οι χριστιανοί ορθόδοξοι, ιδίως αυτοί που σέβονται το πιστεύω τους, δεν συμπαθούν το φως. Η ψυχική τους ηρεμία και γαλήνη επιτυγχάνεται με την παρουσία τους, για ένα σημαντικό μέρος του χρόνου τους, μέσα σε σκοτεινούς και καταθλιπτικούς ναούς και περιλαμβάνει την παρακολούθηση της Θείας Λειτουργίας κάποια ηλιόλουστα κυριακάτικα πρωινά, κατά τα οποία εμείς οι υπόλοιποι προτιμούμε να αθλούμαστε, να πίνουμε καφέ με φίλους ή απλώς να ρεμβάζουμε ατενίζοντας τον ορίζοντα. Επίσης οι πιστοί έχουν ιδιαίτερη συμπάθεια στο αχνό φως από το καντηλάκι και τα κεριά, οι διαχειριστές της πίστης τους είναι μόνιμα μαυροφορεμένοι, όπως άλλωστε και οι ηλικιωμένες γυναίκες και οι εικόνες τους χαρακτηρίζονται από απουσία χρώματος και μουντίλα!

Η ΕΥΤΥΧΙΑ

Οι χριστιανοί ορθόδοξοι δεν συμπαθούν ιδιαίτερα, ή τουλάχιστον δεν καίγονται για την ευτυχία. Υπερβολή; Δεν νομίζω, αφού σύμφωνα με τους Τεγόπουλο και Φυτράκη, ευτυχία: (η) ουσ.

1. **καλή τύχη, ευδαιμονία.** Καλά όλα αυτά αλλά και οι κακοτυχίες είναι καλές, αφού έρχονται ως δοκιμασίες για να ενισχύσουν την πίστη μας. Το πουλέν τον πιστών, ο γέροντας Παΐσιος, έχει διδακτορικό πάνω στην εξύμνηση του πόνου και της δυστυχίας.
2. **αφθονία ιδ. υλικών αγαθών, ευημερία.** Υλικά αγαθά;;; Εεε όχι κι έτσι. Εδώ έχουμε να κάνουμε με τον τρισκατάρατο υλισμό. Χαριτολογώντας πάντα «Οουουουουου 666»!
3. **καλή έκβαση, επιτυχία.** Η καλή έκβαση και η επιτυχία είναι επιθυμητά, αλλά όχι ιδιαίτερα για το άμεσο μέλλον! Θα τα έχουμε ούτως ή άλλως μετά θάνατον...

Προσθέστε και τις ενοχές, τις τύψεις και την ταπεινοφροσύνη στις περιπτώσεις που βιώνουμε την ευτυχία (ιδίως όταν μιλάμε για έρωτα) και θα δείτε ότι η ευτυχία για τον πιστό είναι όπως το επιτραπέζιο φιδάκι. Όσο ανεβαίνουμε στη σκάλα της ευτυχίας, τόσο караδοκεί το φιδάκι που θα μας στείλει πολύ χαμηλότερα. Αχ αυτό το φίδι! Μέχρι και από τον Παράδεισο μας έδιωξε κάποτε...

...και μια μεγάλη απορία!

Έστω τελικά ότι ο Παράδεισος είναι αυτοσκοπός! Είναι ο κήπος στον οποίον κατοίκησαν οι πρωτόπλαστοι καθώς και ο ουράνιος τόπος διαμονής των δικαίων (κατά τη θρησκεία) μετά θάνατον. Είναι όμως τελικά ο τέλειος τόπος διαμονής;

Απ' όσα γνωρίζουμε, ο Παράδεισος δεν είναι ένα μέρος χωρίς νόμους. Τουναντίον, οι νόμοι στον Παράδεισο εφαρμόζονται αυστηρά. Θυμηθείτε τι έγινε με τον απαγορευμένο καρπό από το δέντρο της γνώσης! Και ερχόμαστε στο ζητούμενο. Υπάρχει παραβατικότητα στον Παράδεισο; Η απάντηση μπορεί να σοκάρει κάποιους, αλλά είναι δεδομένο ότι υπάρχει παραβατικότητα στον Παράδεισο! Υπάρχει και δεδικασμένο. Οι πρωτόπλαστοι δεν σεβάστηκαν τον κανόνα που τους έθεσε ο δημιουργός, έφαγαν το μήλο, και τιμωρήθηκαν για την παράβαση τους με την εκδίωξη τους (και συνακόλουθα όλου του ανθρώπινου γένους) από τον κήπο της Εδέμ! Ένα τρισευτυχισμένο ζευγάρι λοιπόν, χωρίς κανένα πρόβλημα καθημερινότητας, με το μέλλον του ευοίωνο, για να μην πω, εξασφαλισμένο, τα έχασε όλα, επειδή υπέπεσε σε ένα ατόπημα, το οποίο, για τα δικά μας δεδομένα,

δεν θα άξιζε καν συζήτησης («Έφαγες το μήλο μου; Χμμ, καλά, μην το ξανακάνεις όμως»)! Και όλα αυτά γιατί; Γιατί ο Ύψιστος δεν προνόησε να εξαλείψει την έννοια της παραβατικότητας!

Αφού λοιπόν, φίλοι του χριστιανισμού, υπάρχει αποδεδειγμένα παραβατικότητα στον Παράδεισο, τι σας κάνει να πιστεύετε ότι δεν θα υπάρξουν παραβάσεις και στο μέλλον; Και δεν συζητάμε για απλές παραβάσεις τύπου «Ο Πόλης έφαγε την απαγορευμένη καραμέλα» και «Η Μαλάμω έκανε ζαβολιά στο κρυφτό». Συζητάμε για βρισιές, αντιδικίες, ξυλοδαρμούς, μέχρι και για φόνο. Τι σας κάνει να πιστεύετε ότι δεν θα υπάρξουν τέτοια κρούσματα; Αδύνατο να υπάρξουν; Για να δούμε...

Για σκεφτείτε την περίπτωση ευλαβούς χριστιανού, ο οποίος έζησε όλη του τη ζωή μέσα στην αρετή και έχασε το μοναχογιό του, όταν τον μαχαίρωσε ένας χούλιγκαν της αντίπαλης ποδοσφαιρικής ομάδας. Υπέμεινε τη δοκιμασία του καρτερικά. Και φτάνει ο εν λόγω κύριος στον Παράδεισο, για να διαπιστώσει ότι ο δολοφόνος, ο οποίος μετά το συμβάν άλλαξε στάση ζωής και μετανόησε ειλικρινά, βρίσκεται και αυτός εκεί! Του ανεβαίνει το αίμα στο κεφάλι και σκοτώνει επί τόπου τον πρώην χούλιγκαν!

Για να δούμε την περίπτωση της μάνας της οποίας το εξάχρονο αγοράκι της παρασύρθηκε και σκοτώθηκε από τριαντάχρονο άτομο του εγχώριου star system, ο οποίος τελούσε υπό την επήρεια αλκοόλ και ο οποίος άφησε αβοήθητο το θύμα του! Η οικονομική άνεση του σταρ του επέτρεψε να τη βγάλει καθαρή, αφού προσέλαβε έναν γνωστό μεγαλοδικηγόρο, και βγήκε αμέσως με αναστολή, συνεχίζοντας να ζει προκλητικά μέσα στην πολυτέλεια και το ζαμάν φου. Η πιστή μάνα απέθεσε τις ελπίδες της για δικαιοσύνη στον Θεό. Και μόλις έφτασε στον Παράδεισο, αντίκρισε φάτσα φόρα τον πρώην σταρ, ο οποίος, μετά από σοβαρό οικογενειακό πρόβλημα υγείας, μετανόησε ειλικρινά στα γεράματα του και επιδόθηκε σε διάφορες αγαθοεργίες! Εξοργισμένη η μάνα, σκοτώνει τον δολοφόνο του παιδιού της.

Θα μπορούσα να αναφέρω κι άλλα παραδείγματα, αλλά δεν είναι αυτό το νόημα. Αυτό που ενδιαφέρει είναι ότι οι προαναφερθείσες περιπτώσεις είναι εξαιρετικά πιθανές. **Ο Παράδεισος σαν κεκτημένο, εξ' ορισμού χάνεται όταν δεν εφαρμόζονται οι νόμοι του Θεού.** Και αν δεν τα κατάφεραν να μείνουν στον Παράδεισο μόνοι τους δύο ερωτευμένοι άνθρωποι, θα τα καταφέρουν να μείνουν εκατομμύρια ανθρώπων, με τραυματικά βιώματα και προσωπικούς γογλοθάδες,

και πολλοί από αυτούς όντας σεξουαλικά στερημένοι; Δεν νομίζω! Ο θεός αποδεδειγμένα (το αποδεδειγμένα χρησιμοποιείται καταχρηστικά) δεν πρόκειται να παρέμβει στις ανωτέρω πράξεις, γιατί όπως έδειξε και με τους πρωτόπλαστους, απλώς θέτει τους νόμους, και οι άνθρωποι πρέπει να τους τηρήσουν. Επίσης, και με βάση πάντα το γνωστό μας παράδειγμα του Αδάμ και της Εύας, ο θεός δεν θα παρέμβει στην ίδια την ανθρώπινη βούληση γιατί την σέβεται! Εκτός και αν όποιος κατακτήσει τη βασιλεία των ουρανόων, πάψει με κάποιον θεϊκό τρόπο να έχει βούληση, πράγμα που δεν έχει καμία σχέση με το πως λειτουργούσε αρχικά ο Παράδεισος, με τον ίδιο του τον ορισμό δηλαδή. Οπότε άκυρο...

Και φτάνουμε στο ζουμί! Ξέρουν όντως οι πιστοί, που θέλουν να καταλήξουν; Τους αρέσει όντως ο Παράδεισος;

- Αν τους αρέσει, γιατί δεν γεύονται οι πιστοί από τώρα, αυτά που επιθυμούν για τη μετά θάνατον ζωή; Θα τα συνοψίσω στα, υλικές απολαύσεις, έρωτας, φως και ευτυχία!
- Ποια διαφορά έχει ένας τέτοιος Παράδεισος, με την ύπαρξη κακών πράξεων και παραβατικότητας, από την επίγεια ζωή, πέρα από ένα αρχικό ξεσκαρτάρισμα των κακών ανθρώπων; Μήπως στερούνται οι πιστοί όλα όσα απολαμβάνουμε οι υπόλοιποι, σχεδόν τα πάντα, για ένα απλό διαμέρισμα σε μια πιο αναβαθμισμένη γειτονιά, ή οποία αναμένεται να αποκτήσει και αυτή προβλήματα (προσωπικά δεν μου φαίνεται για κάτι παραπάνω ο Παράδεισος);
- Το χειρότερο όλων, ποια τιμωρία προβλέπεται για όσους κατακτήσουν τον Παράδεισο, σε περίπτωση που κάποιος απ' αυτούς ολισθήσει σε ένα πολύ πιο σοβαρό παράπτωμα από τη βρώση ενός απαγορευμένου καρπού; (Η ανθρωπότητα θα μπορεί να αναφωνήσει εν χορώ «Τον ήπιαμε!»).

Σε πόσο αυτοαναιρούμενα πράγματα μπορεί να πιστεύει κάποιος τελικά;

Προς όλους τους ανθρώπους, πιστούς και μη: Κάνετε μια χάρη στον εαυτό σας και χαρείτε τη ζωή σας όσο το δυνατόν περισσότερο! Βοηθείστε και όσους περισσότερους μπορείτε να χαρούν και αυτοί! Είναι το καλύτερο που μπορείτε να κάνετε! Και δεν εννοώ το συγκαταβατικά καλύτερο, αλλά το τέλειο!!!

Πηγή: schrodingers-dragon.blogspot.com